

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Bavaria Sancta Maximiliani Sereniss. Principis Imperii,
Comitis Palatini Rheni, Vtrivsq. Bav. Dvcis Avspiciis**

Rader, Matthäus

Monachii, 1615

S. Leo IX. Pontifex M.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79686)

Chron. De-
 siderius
 Abbas Cas-
 sianensis.
 Labertus
 Schafus-
 burgensis.
 Ordo Fri-
 singensis
 l. 6. c. 3.
 Platina,
 Urspergen-
 sis, Auen-
 rinus lib. V
 p. 534. Onu-
 phrius Pan-
 uinus.
 Hundius
 Metrop.
 Cassinien-
 sis, alijsq;
 plerique
 omnes Ger-
 manici
 Scriptores.
 Baronius
 Annal. XI
 Anno Chr.
 610 XLIX.

Runo, quem Bavnonem alij nuncupāt, in nostrā Ger-
 mania illustri Comitum Dagspurgensium apud Elsa-
 tas genere, patre Hugone Hagenauensi, matre Heli-
 cā Oppenheimij oppidi conditoribus natus, antistes
 Tulli, (hodie Toul) apud Leucos in Belgicā Galliā, vir
 in paucis eruditus, Iurisq; omnis diuini & humāi pru-
 dētissimus fuit; quē exento rebus humanis Damaso Pont. M. ordo
 Romanorū sanctior missis legatis ad Henricum III. qui Romanis est
 II. (q̄ Henricus primus, dictus auceps, insignia imperatoria recu-
 sarit, eoque nomine in censum Imperatorum non sit admissus) Fri-
 singæ Bojorum Christi nati solemnia agitantem, petiuerunt, ponti-
 ficem sibi nominari, quem ipsi delectum eligerent, & solenni cere-
 moniā consecrarent. Placuit Henrico Bruno, quem illico cum lega-
 tis Romam misit. Ex itinere, quod per Gallias cepit, cum diuertisset
 Cluniacum, vbi per eos dies Hildebrandus postea Gregorius septi-
 mus P. M. creatus, seuerissimē a Cœnobij Priore monitus est, vt po-
 sita pontificali purpurā, priuatus Urbem ingrederetur, ne potesta-
 tem pontificiam a Cæsare accepisse contra morem majorum vide-
 retur; restitueret Romanis jus suum, & ab illis purpuram & sacrum
 diadema expectaret, curaturum se, vt omnia commodē transige-
 rentur. Dictum factum, Bruno a seipso exauctoratus in itinere a cæ-
 lesti musicā exceptus, audiuit illa verba: *Ego cogito cogitationes pacis, &*
non afflictionis, urbem peregrini habitu, quamuis cum multo comita-
 tu multorum pontificum ingressus, omnium consensu pridie Non.
 Febr. 610. XLIX. Pontifex dictus, creatus, & Leo Nonus appellatus,
 sanctissimē se in Pontificatu gessit, Diuisque accensus, festā quotan-
 nis memoriā laudatur, orbemque terrarum nominis sui gloriā, fa-
 māq; sanctitatis adimpleuit. Sed mihi deliberatum non est exequi
 res omnes ab illo gestas, illa duntaxat, quæ in terrā Boicā præsens
 ipse gessit, libet reuocare.

Venit in Germaniam Leo Pontifex M. anno 610 LII. rogatu An-
 dreæ regis Vngariæ ad componendam pacem inter Imperatorem
 Henricum & ipsum, simulq; ad petendum militem & auxilia con-
 tra Nortmannos, qui prouinciam pontificiam vexabant. Sub eam
 occasionem dum Ratisponæ, (quæ sedes erat eā tempestate, &
 aliquandiu post, principum Bojorum) Pontifex cum Henrico
 moratur,

S. LEO IX P. O. M.

Absens pontificis crucis alma dextra tropaeo
Dedicat inscriptum dextra Leonis opus.
Quid faciat praesens, absens cum talia possit?
Est Deus in sancta praesulis ipse manu.

Qui rerum dominum, cali terrarq. potentem
Convivium meruit sanctus habere suum
Tergeminum maius Germani sanguinis heros
Antistes fecit religione decus.

V 4

moratur,

Small, faint text or a legend located below the main illustration, possibly providing details or a key for the map.

moratur, declarat publicâ auctoritate tabularum (quæ hodie leguntur, & subscribi possent, nisi apud Baronium extarent) seruari Ratisponæ S. Dionysij corpus, furto per Arnulphum Imperatorem Parisiis olim sublatû, indeque Ratisponam deportatum. Sed contrâ Rigordus historicus gente Gallus, qui sub Philippo Ludouici F. scripsit, exertè obnititur, docetque S. Dionysij sacra pignora custodiri Lutetiæ, nec vnquam fuisse inde sublata, literas esse confictas à Boijs, quod mihi procùl à verâ videtur ratione abesse. Quæ enim causâ Bojos adegisset litterarum excogitandarum, si Dionysio caruissent? aut quorsum illa opinio gentem inuasisset, si non Imperator ipse Arnulphus corpus in Bauariam transtulisset? an vt vmbram Dionysij, vel carula cæli adorarent?

Præterea diploma Leonis pro Boijs, vt ipse Baronius affirmat, in veteribus pontificû Romanorû scriptis reperiuntur ex* Antonio Augustino posset hic collocari, nisi apud Baronium legeretur. Quid ergo Bojos de literis confictis accusant? Otho tamen Frisingensis videtur rem in medio relinquere. sed quamobrem? Eod. loci Leo, S. VVolfgangum & Erhardum antistites olim sanctissimos Ratisponæ, multisque mirandis operibus viuos mortuôsque fulgentes, cælesti inter Sanctos religione colendos præcepit. Idem ædem S. Emmerami corruptam incendio, instauratamque refecit. Dedicatum ab eod. Sacrum Simonis & Iudæ supra fornicem (in capitolio) curiæ contiguum. Ratisponâ dein Noribergam proficiscenti occurrere duo quidam viri illustres ex Schvvarzeburgiorum dynastarum gente, supplicesque rogauere, vt paullulum flecteret iter in latus, vbi in conspectu ædiculam S. Cruci constituerant, & sacellum sacræ ceremoniæ dedicaret. Leo non digressus loco, sed protensâ manu signum S. Crucis expressit, absensque locum consecrauit. Quare conditores haud contenti instabant, ne grauaretur, ipse accedere, & aras initiare. Tum deinde Pontifex, ite, inquit, & nisi ritè lustratæ adis signa expressa deprehenderit, reuersi me reuocate. Abiëre, domum sacro oleo delibutam offendere, cruces, literas in puluere scriptas, & alia lustrationis peractæ certissima argumenta; nec dubitauere, quin Pontifici cælites subministrârent. Hæc & his plura tum in Boicâ, Rhetiâ, aliisque Germaniæ partibus Leo præsens egit. Celebrant omnes ferè scriptores singularem ejus erga miseros benignitatem, quibus solitus est quotidie apponere mensam. Fœda lepræ scabie horrentem olim in suum ipse lectum deduxit, & postea requisitum nullum inuenit, nemine dubitante, quin Christum eo corporis habitu exceperisset.

B. RAM.